

dringsforslag som første Affnit, og derefter som det andet Affnit § 2 med den dertil gjorte Indstilling. Der er imidlertid nogle formelle Betragtninger, som jeg ikke troer at burde tilbageholde i Anledning af disse tvende fremkomne Indstillinger angaaende to tilkomne Personer, der tilstedes Eftergivelse og Nedsættelse. Det vil vistnok være de fleste af Thingets Medlemmer bekendt, at der tidligere paa Rigsdagen er fremkommet saadanne Lovforslag, der kunde betragtes som et samlet Lovforslag, mens de dog indeholdt flere forskellige Dele, der egentligen i deres Væsen vare selvstændige Lovforslag. Dette har saaledes været Tilfældet med de Lovudkast, der fra Regeringens Side ere blevne fremlagte angaaende Indfødsretten, der meddeltes forskellige Udlandinge, i hvilken Henseende det jo er klart, at i disse Lovforslag var den Indfødsret, der meddeltes en enkelt Person, aldeles ikke betinget af den Indfødsret, der meddeltes en anden. Det har ligeledes været Tilfældet med de Lovforslag, der ere fremkomne om Afhændelse af forskellige Domaineeiendomme, hvori den ene Eiendom aldeles ikke har staaet i nogen Forbindelse med den anden, og det har fremdeles været Tilfældet med det Lovforslag, hvori der foresloges en Omdannelse af Rønne lærde Skole paa Bornholm og Nedlæggelsen af Slagelse lærde Skole. Det vil sikkert være i flere af de Herrers Grindring, hvorledes det netop viste sig ved dette Lovforslag, der gennemgik alle Stadier mellem begge Rigsdagens Afdelinger, at det var paa det Nærmeste, at ingen Lov var udfommen, fordi der ikke kunde tilveiebringes Enighed mellem begge Thingene om den ene af de Gjenstande, hvorpaa Lovforslaget gik ud. Det Samme er Tilfældet, forekommer det mig, med det Lovforslag, der nu foreligger Landsthinget. Det er et Lovforslag, der indeholder selvstændige, hinanden uafhængende, hinanden ikke betingende Forslag, der behandles under Et. Denne Betragtning faaer især Betydning ved de tvende fra Udvalgets Side fremkomne Forslag til denne Sagens Behandling; thi det vil jo være klart, at, hvis der ikke kan tilveiebringes Enighed imellem begge Thing om disse tvende Indstillinger eller om den ene af dem, vil hele Lovforslaget ikke blive

til Lov, uagtet der er den største Enighed og Samstemning imellem begge Thingene, angaaende de øvrige i Lovforslaget indeholdte Eftergivelser og Nedsættelser. Naar man vilde være aldeles sikker paa, at et saadant fremkommet Forslag ikke skulde have den Folge, som jeg nys nævnte, vilde der ikke være andet at gjøre end at fremkomme med disse to Indstillinger som særskilte Lovforslag. Det er overhovedet et Spørgsmaal, hvorvidt det er berettiget ved de Lovforslag af en saadan Beskaffenhed, som det nærværende, at fremkomme med, om jeg saa maa sige, nye Lovforslag. Dersom man vilde forfølge denne Tanke ved at betragte disse enkelte Dele af dette Lovforslag som selvstændige Forslag, kunde det være et Spørgsmaal, om det ikke allerede deraf vilde være en Folge, at man kunde sige: da disse to Indstillinger allerede ere forfattede i det andet Thing, kunne de ikke i denne Session bringes ind igjen i det samme Thing; men dette Spørgsmaal skal jeg nu ikke videre forfølge. Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa, at, forinden der kunde være Tvivl om, hvorvidt der vilde kunne tilveiebringes Enighed mellem begge Thing om saadant et enkelt Forslag, der var fremkommet, hvilket jo, som bemærket, vilde medføre, at alle de andre Gjenstande, som Lovforslaget indeholdt, ogsaa bortfaldt, saa at der ikke kunde udfomme nogen Lov, kunde man jo ogsaa tænke sig, at begge Thing vel vilde kunne forenes om disse Indstillinger, men at Regeringen ikke var enig med dem i saa Henseende, og et saadant fremkommet Forslag fra Thingene kunde saaledes medføre, at et heelt Lovforslag, som det forelagte, ikke blev Lov. Det Sidste gælder nu ikke i nærværende Tilfælde; thi netop disse Indstillinger, som ere gjorte af Udvalget, ere oprindeligt fremkomne fra Regeringen i det Forslag, som blev forelagt, og Rigsdagens tvende Afdelinger kunne saaledes i denne Henseende trygt indlade sig paa indbyrdes at søge at træffe en Overenskomst om disse Forslag, idet de maae være vidende om, at der fra Legislaturens anden Side ikke vil være noget at indvende imod dem. Det sidste Hensyn forekommer mig nu at være af den Natur, at, saafremt der ikke skulde gjøre sig overveiende